

Praha – Doksy 1999

Letošní premiéru máme šťastně za sebou. A&V Benzín cup se rozjel legendárním jarním kláním **Praha - Doksy**. Sice jarním, leč pokolikáté v řadě už nám cyklistické božstvo nadělilo počasí přímo letní? Jediný účastník všech 17 ročníků pátral hluboko v paměti, aby určil poslední deštivý, někdy v roce 87...

Počasí vyšlo, co napsat o vás, naši milí cyklisté. Přišli jste v hojném počtu, šlapali jste do umdlení, nepadali jste a převážně s veselou myslí po 78km dorazili do Tachova a záhy i Doksů. Původně rekreační pouťák láká stále více amatérů ze SACu, letos přijel vzorek těch nejlepších v čele s vedoucím borcem UAC P.Krobem. Sám president SAC Petr Škrabal sice nestartoval, ale nedalo mu to a přijel do Kokřínského údolí pokecat se svými cyklisty a nakonec dotáhnul menší skupinu až do cíle (k čertu, zrovnu tu, co jsme s Bouřilem chtěli sjet, jenže před cílem už to jaksi nešlo...)! Amatéri za to vzali hned od začátku a dokud to neroztrhli, ten nádherný pocit jízdy v balíku řítícím se padesátkou dali ochutnat i mnoha hobíkům, veteránům i ctihodným pánům na kolech. Samozřejmě se to trhlo v prvním táhlém stoupání a když jsem zůstal mezi plašáky, dost nelibě jsem nesl výtky amatérů, co neuvíseli vpředu, jak blbě ti hobíci jedou. Jenže tento závod je jejich, kde jinde, než na našich pouťácích se ti kluci mají naučit jezdit! Všude říkám - zlatí hobíci (plašáci), pozorně si přečtou propozice, když něco nechápou zavolají a na start přijedou natěšení, o všem informovaní. Někteří zdatní amatéri si snad myslí, že udělat závod je namalovat čáry, rozdat čísla, vybrat startovné a jede se. Letos se našel i jeden, pro něhož propozice je jakýsi cár papíru a zbytečné jej číst, když pak není vyhlášen vítězem nad těmi, s nimiž podle propozic vlastně vůbec nezavodil, jsme jen pochybný spolek, co dělá závody tak, abychom je i vyhrávali. Jo, to už tu jednou i na stránkách cyklistického tisku bylo, autor tehdejších řádků je dnes velkým propagátorem našich akcí...

K lámání chleba tradičně došlo ve stoupání na Romanov, tam P.Krob už nedal nikomu šanci a osamoceně si dojel pro vítězství. Stíhací skupinu přivedl Tom Vitáček (zase druhý, dočká se někdy i on?), třetí přijel objev letošní sezony, náš Petr Svoboda. Jinak amatéri ovládli čelo závodu, do první dvacítky pustili jen vítězného veterána, též našeho R.Chládku (celk.10.) a vítěze plašáků (hobíků do 39let) R.Vetešníka (19.). Soubor ctihodných dopadl naprosto stejně jako vloni, vítěz V.Hrachovina (28.) to však měl letos podstatně těžší. Po roce nucené přestávky ženám opět kralovala Lenka Sinecká, její 52. místo v absol. pořadí je obdivuhodné. Letos po prvé nedojel až do cíle náš velký příznivec, přítel, nestor závodu Bohouš Cirkovský (ročník 1929), příští rok však natrénuje a opět dojede!

Pak přišla terasa v Doksech, bouřlivé vyhlášení, vášnivé debaty, kdo, co, jak, co kdyby... tentokrát zůstala i amatérská špička, Mělničtí, co to mají domů co bys kamenem dohodil, letos také zůstali a předvedli i kulturní vložku z temných dějin našeho národa. Zrzavý ionťák tek proudem, špunty šampaňa létaly vzduchem, hrdla promazávaly i tvrdší drinky, zkrátka noc po Doksech byla opět dlouhá, bouřlivá, proto prý je to závod neopakovatelný, jedinečný, zkusíme jej tak dál udržovat...

Ahoj VLK